

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 13989/2558

นายพศิน หมอกยา โจทก์ กรมสรรพากร จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 22

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหนังสือแจ้งการประเมิน 6 ฉบับ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์การประเมินดังกล่าว กรณีจึงพิพาทกันเกี่ยวกับทรัพย์สินของโจทก์ ฉะนั้น เมื่อขณะโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้โจทก์เป็นบุคคลล้มละลาย อำนาจในการฟ้องร้องคดีย่อมเป็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 22 (3) แม้โจทก์ได้ยื่นคำร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ฟ้องคดีแทนโจทก์แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งไม่ดำเนินการฟ้องคดีแทนโจทก์ ก็ไม่ทำให้อำนาจฟ้องคดีของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เปลี่ยนแปลงไป โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องคดีและยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ด้วยตนเอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี 2547(ครึ่งปี) ปีภาษี 2547 ปีภาษี 2548 (ครึ่งปี) ปีภาษี 2548 ปีภาษี 2549 (ครึ่งปี) ปีภาษี 2549 ตามหนังสือแจ้งการประเมินเลขที่ ภงด.12 - 08500190 - 25550221 - 001 - 00023 ถึง 00028 รวม 6 ฉบับ และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เลขที่ สก.2/อธ.3/1.1 - 1.6/3/2557 ระหว่างการไต่สวนคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ศาลภาษีอากรกลางมีคำสั่งว่า โจทก์เป็นบุคคลล้มละลาย อำนาจในการฟ้องร้องหรือต่อสู้คดีย่อมเป็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวตามมาตรา 22 (3) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 โจทก์จึงไม่อาจยื่นคำฟ้องและคำร้องในคดีนี้ได้ จึงให้เพิกถอนคำสั่งเดิมที่รับคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล และมีคำสั่งใหม่ว่าไม่รับคำร้อง และด้วยเหตุที่โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องร้องคดีนี้ จึงมีคำสั่งไม่รับฟ้องด้วย โจทก์อุทธรณ์คำสั่งต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเป็นยุติตามที่ทนายโจทก์และทนายจำเลยแถลงรับข้อเท็จจริงในวันนัดไต่สวนคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดโจทก์ในวันที่ 30 เมษายน 2555 และพิพากษาให้โจทก์ล้มละลายในวันที่ 27 พฤษภาคม 2556 และโจทก์ยื่นคำร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินคดีนี้แทนโจทก์แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งไม่ดำเนินคดีแทนโจทก์ ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามอุทธรณ์ของโจทก์เสียก่อนว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องคดีหรือไม่ โดยโจทก์อุทธรณ์ว่า โจทก์เป็นผู้เสียหายคดีนี้ แม้มีกฎหมายบัญญัติว่าโจทก์ไม่มีอำนาจเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของโจทก์ แต่เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งมิใช่ผู้เสียหายในคดีนี้มีคำสั่งไม่ดำเนินคดีแทนโจทก์ ทั้งโจทก์ไม่มีโอกาสที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลล้มละลายกลางพิพากษาเพิกถอนการประเมินภาษีได้ โจทก์ชอบที่จะยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและยื่นฟ้องคดีนี้ได้ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 22 บัญญัติว่า "เมื่อศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวมีอำนาจดังต่อไปนี้... (3) ประนีประนอมยอมความ หรือฟ้องร้อง หรือต่อสู้คดีใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้" ข้อเท็จจริงได้ความว่า โจทก์ฟ้องขอให้

เพิกถอนการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามหนังสือแจ้งการประเมิน 6 ฉบับ ที่ให้โจทก์ชำระค่าภาษีรวม 245,627,310 บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์การประเมินดังกล่าว กรณีจึงพิพาทกันเกี่ยวกับทรัพย์สินของโจทก์ ฉะนั้น เมื่อขณะโจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ในวันที่ 1 เมษายน 2557 โจทก์เป็นบุคคลล้มละลาย อำนาจในการฟ้องร้องคดีย่อมเป็นของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่ผู้เดียวตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 22 (3) แม้โจทก์ได้ยื่นคำร้องขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอให้ฟ้องคดีแทนโจทก์แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งไม่ดำเนินการฟ้องคดีแทนโจทก์ ก็ไม่ทำให้อำนาจฟ้องคดีของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เปลี่ยนแปลงไป โจทก์ไม่มีสิทธิฟ้องคดีและยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ด้วยตนเอง คำสั่งของศาลภาษีอากรกลางที่ไม่รับฟ้องของโจทก์และไม่รับคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น กรณีไม่จำต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ข้ออื่นของโจทก์เพราะไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

นิพนธ์ ช่วยสกุล · ไสลงเกช วัฒนพันธุ์ · โสฬส สุวรรณเนตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/13989/2558>